

Práh bolestivosti

Lenka Filipová

Když město sváží vlasy noci
na uzle tmy pár pevných pout
domů se vrací pozdní chodci
někdo tu stojí sám a chce uhodnout

U koho v bytě teď telefon zvoní
a čím spaní ruší jeho tón
Třeba jej vzbouzí dobrou správou
A nedej Bože, třeba i zlou

R: Jen slýchává tý kroky
a nikdo není tam
Poslouchá je dlouhé věky
Když vím že je sám
Jen stáří a stín
s neskrývanou chtivostí
Říka mu každý má
vlastní práh bolestivosti

Na rohu žlutá lampa bliká
A z nebe stéká nespavost
odchází jistým krokem samotářů
A za ním tiše kráčí lhostejnost

R: Jen slýchává tý kroky...

Jen stáří a stín
s neskrývanou chtivostí
Říka mu každý má
vlastní práh bolestivosti